

PROJECTESD
T 934 881 360 F 934 881 360
INFO@PROJECTESD.COM
WWW.PROJECTESD.COM
PASSATGE MERCADER, 8 BAIXOS 1
08008 BARCELONA

CAT

BORROWED SPACE AND REGULAR FEATURES

MARC NAGTZAAM AMB JOCHEN LEMPERT, GILDA MANTILLA & RAIMOND CHAVES, KAREL MARTENS, MATT MULLICAN I RUTH WOLF-REHFELDT

Inauguració: Divendres, 14 de febrer, 18 a 21 h.

Exposició: 15.02 > 19.03.2020. De dimarts a divendres, d'11:00 a 19:00 h. Dissabte d'11:00 a 15:00 h.

Borrowed Space and Regular Features és el títol de l'exposició comissariada per l'artista holandès Marc Nagtzaam en una presentació de la seva pròpia obra juntament amb obres de Jochen Lempert, Gilda Mantilla i Raimond Chaves, Karel Martens, Matt Mullican, i Ruth Wolf-Rehfeldt. La idea de la mostra prové del llibre d'artista de Nagtzaam, *Regular Features* (Roma Publications, 2019), publicació que compila tots els seus dibuixos de textos fets entre 1992 i 2019 i que, alhora, inclou contribucions d'altres artistes (Lempert, Martens i Wolf-Rehfeldt entre d'altres) inserides entre les pàgines del llibre. L'altra part del títol de l'exposició, *Borrowed Space*, també es refereix a una obra de Nagtzaam que, d'alguna forma, és la part central de la mostra. L'exposició proposa una presentació d'obres amb textos, gràfics i signes en les que es tracta la noció d'escriptura en l'art.

Borrowed space (2017-2019) és un conjunt de 24 dibuixos de Marc Nagtzaam en els que es delineen una sèrie de composicions lineals i geomètriques que, en realitat, provenen de cobertes de llibres, pòsters i obres pictòriques. Un dels fulls d'una de les sèries de dibuixos de textos de Nagtzaam, *Regular Features*, és part també de la mostra, així com la seva recent "risoprint" *The Approach*. Com és típic dels dibuixos en grafit de Nagtzaam, les paraules, punts, formes o línies que hi apareixen sempre provenen d'un arxiu al qual l'artista recorre seleccionant diverses parts per a cada nou projecte. L'obra de Nagtzaam és una combinació de control i atzar, a cavall entre el pensament i l'emoció. Tal com ell mateix diu: "a la meua feina intento crear la impressió d'un espai obert on res és fix i on el significat de l'obra resta obert".

La fotografia de Jochen Lempert *Untitled (Zoophonie 2)* va ser realitzada a Brasil mentre l'artista preparava un projecte a partir del llegat de l'aventurer i inventor del segle XIX Hercule Florence qui, entre altres fites, va ser un pioner en enregistrar els sons d'animals. La fotografia mostra la superfície reticulada d'una fulla amb uns petits forats a través dels quals hi penetra la llum. L'estructura de la imatge sembla indicativa d'un codi escrit i es pot interpretar com una partitura sonora escrita per la mateixa natura.

Un conjunt d'acolorides impressions tipogràfiques del reconegut dissenyador holandès Karel Martens (*1939) contrasta amb el blanc i negre de la majoria de la resta de peces de la mostra. Aquestes peces són les obres més conegudes de Martens i consisteixen en monotips, impressions úniques, realitzades sobre targetes administratives trobades. Martens decideix treballar sobre material ja usat que té una vida anterior i un altre ordre formal. L'artista veu el text mecanografiat de les targetes originals i la seva tipografia tabular com una forma de poesia concreta pre-existent que l'inspira a imprimir-hi a sobre. Les obres de Martens produeixen uns efectes visuals complexos i sorprenents en els quals el control i la sensualitat coexisteixen en el mateix pla visual. Les decisions intuïtives de Martens sobre la forma, el color i la tipografia es combinen amb un elevat nivell d'experiència i coneixement.

Les obres *Platillo volante* i *Abstract (platillo volante)* de Gilda Mantilla i Raimond Chaves, un conjunt de quatre impressions i l'escultura en metacrilat negre, sorgeixen de la descomposició d'una imatge trobada, treta de l'enorme cúmul de material que els artistes van extreure de les biblioteques amazòniques de la ciutat peruana d'Iquitos. L'operació consisteix a despullar les imatges dels seus ancoratges concrets, procedint a sintetitzar-les, reduir-les, desballestar-les. En lloc de fixar la realitat en el suport gràfic i material, els artistes recorren a l'abstracció per desplaçar-la. El motiu utilitzat prové d'un camp més equívoc, però igualment pertinent: el dels passatempes recopilats dels diaris de la ciutat d'Iquitos. Potser aquesta al·lusió al plat volador no sigui més que un subterfugi dels artistes per desmuntar la seva pròpia condició d'alienació i estranyament.

Una selecció dels dibuixos *Mecanografiats* de l'artista alemanya Ruth Wolf-Rehfeldt (*1932), de mitjans dels anys 1970, es presenten a l'exposició. Aquestes obres van ser fetes amb la màquina d'escriure Erika de l'artista, i sovint es produïen en paper carbó per poder reproduir còpies a partir de la mostra original. Algunes d'aquestes combinacions d'original i còpia en paper carbó s'exposen a la mostra. Les obres plasmen l'interès de Wolf-Rehfeldt per la semiòtica i la poesia concreta en els seus inicis artístics. Es poden interpretar com estudis intricats de sistemes de signes, art conceptual i innovadores combinacions de llenguatge, símbols i formes visuals. Es pot pensar, a més, en una interessant relació entre allò tèxtil i el text, cosa que sembla rellevant quan pensem en aquestes composicions de capes creuades que teixeixen paraules en patrons sobre el paper blanc.

El conjunt de 12 dibuixos de Matt Mullican és un exemple extraordinari d'escriptura espontània o automàtica. El set va ser produït per l'artista al 2015, en una habitació d'hotel a Barcelona, mentre es preparava per l'entrevista-performance que va ser presentada a la Fundació Suñol i produïda per ProjecteSD. Mullican va recórrer a aquesta forma automàtica d'escriure o dibuixar paraules o números per submergir-se en un suau trànsit. L'obra és un document excel·lent d'un procés introspectiu i té un component performàtic i una captivadora cruessa que contrasta radicalment amb la resta d'obres de l'exposició. Una altra forma d'utilitzar el llenguatge, no per transmetre significat o coneixement sinó per induir a la concentració i a un cert estat mental.

Bé amb paraules o signes indiferenciats, la noció d'una escriptura no verbal sembla desprendre's a *Borrowed Space and Regular Features*. Una escriptura que es manté en silenci, incomprensible. Una escriptura que es transforma en imatge, o potser tan sols en una manifestació de ser un absolut, sense forma.

Per documentació addicional, contacteu: Silvia Dauder, sd@projectesd.com; Núria Gurina, ng@projectesd.com

Amb la col·laboració de:

